

Micro Orchestrism

Hosted by: Kaori Ogawa, Kaito Nakahori, Harpreet Sareen

Project Information (EN)

Who accounts as a creator? Human alone, or yeast as well?

Amidst recent modern technologies that often separate us from organic processes, we find ourselves returning to fundamental questions: How might we forge more attentive relationships with the microscopic worlds that sustain us? Micro Orchestrism invites visitors to question traditional hierarchies of creative expression by positioning fermenting yeast as musical collaborators. Inspired by traditional sake brewing practices, this installation positions fermentation as both ancient technology and collaborative art form. The system captures the micro-bubbles created by yeast respiration during fermentation, translating these biological processes into tones from traditional gagaku instruments. This creates an evolving musical composition co-created by both human performers and microorganisms, exploring new forms of interspecies collaboration.

Gagaku: Co-Weaving Beauty with the More-Than-Human

Gagaku, Japan's ancient court and ceremonial music, has carried its modes, practices, and natural-material instruments with remarkable continuity for over fourteen centuries. Unlike compositions that purge "noise" in search of a definitive masterpiece, gagaku is performed chiefly outdoors and uniquely welcomes contingencies—pine tree breeze, river murmurs, and even a baby's cry—folding them into its beauty. Gagaku's sound is thick with overtones and noise—textures that abound in nature. In light of these observations, could gagaku be read as music performed in concert with nature? In this installation, human-played gagaku and tones from gagaku instruments triggered by the respiration of yeast co-weave a living soundscape—an ongoing practice of co-creating beauty with nonhuman life, bridging traditional and contemporary sound practices.

Care or Control? A Negotiation with Microorganisms

In fermentation, microorganisms are the principal makers of flavor. Are they merely guided followers of humans, or are they creators? Rooted in Japanese animism—the worldview that agency is not exclusive to humans—some Japanese sake brewers characterize microbes as persons with will and feeling. Attuning all five senses, they read the microorganisms' "voice" to assess their condition and collaborate with them to achieve depth of flavor. Such attitude signals a stance of respect and care, yet brewers also regulate microbial environments to secure consistent taste. Sake brewing thus unfolds as an art of negotiation between humans and microorganisms. In our pursuit of technological advancement, we often overlook the sophisticated biotechnologies that have sustained human cultures for millennia. This installation suggests that the future of art-technology-society relationships might be found not only in digital innovation but in renewed attention to the living processes that precede and exceed human design—processes that might speak to us, if we cultivate practices of listening.

Projectinformatie (NL)

Wie is de maker: alleen de mens, of ook de gist?

Te midden van recente moderne technologieën die ons vaak van organische processen vervreemden, keren we terug naar fundamentele vragen: hoe kunnen we aandachtiger relaties aangaan met de microscopische werelden die ons in stand houden? Micro Orchestrism nodigt bezoekers uit om traditionele hiërarchieën van creatieve expressie ter discussie te stellen door fermenterende gist als muzikale mede-makers te positioneren. Geïnspireerd door traditionele sake-brouwpraktijken presenteert deze installatie fermentatie zowel als oeroude technologie als als collaboratieve kunstvorm. Het systeem registreert de microbelletjes die ontstaan door de ademhaling van gist tijdens de fermentatie en vertaalt deze biologische processen in klanken van traditionele gagaku-instrumenten. Zo

ontstaat een zich voortdurend ontwikkelende muzikale compositie, gezamenlijk gecreëerd door zowel menselijke performers als micro-organismen, die nieuwe vormen van samenwerking tussen soorten verkent.

Gagaku: samen schoonheid weven met het meer-dan-menselijke

Gagaku, Japans oeroude hof- en ceremoniële muziek, heeft haar modi, praktijken en instrumenten van natuurlijke materialen met opmerkelijke continuïteit meer dan veertien eeuwen lang behouden. In tegenstelling tot benaderingen die “ruis” zuiveren op zoek naar een definitief meesterwerk, wordt gagaku vooral in de open lucht uitgevoerd en verwelkomt het juist contingenties—dennenwind, het murmelen van een rivier, zelfs het huilen van een baby—die in de schoonheid worden opgenomen. Het klankbeeld van gagaku is rijk aan boventonen en ruis, texturen die in de natuur overvloedig aanwezig zijn. Kan gagaku, in het licht van deze observaties, worden gelezen als muziek die in samenspel met de natuur wordt uitgevoerd? In deze installatie weven door mensen gespeelde gagaku en tonen van gagaku-instrumenten die door de ademhaling van gist worden getriggerd samen een levend klanklandschap—een voortdurende oefening in het mede-scheppen van schoonheid met niet-menselijk leven, die traditionele en hedendaagse klankpraktijken met elkaar verbindt.

Zorg of controle? Een onderhandeling met micro-organismen

In de fermentatie zijn micro-organismen de voornaamste scheppers van smaak. Zijn zij louter door mensen aangestuurde volgers, of ook makers? Geworteld in het Japanse animisme—de opvatting dat geest en ‘agency’ ook buiten het menselijke aanwezig zijn—spreken sommige Japanse sake-brouwers over micro-organismen alsof die wil en gevoel hebben. Met al hun zintuigen ‘lezen’ zij de ‘stem’ van micro-organismen om hun toestand te duiden en werken zij met hen samen om smaakdiepte te bereiken. Zo’n houding toont respect en zorg, maar brouwers sturen ook microbiële omgevingen om een consistente smaak te borgen. Zo ontvouwt sakebrouwen zich als een kunst van onderhandeling tussen mensen en micro-organismen. In onze drang naar technologische vooruitgang missen we vaak de verfijnde biotechnologieën die menselijke culturen al millennia dragen. Deze installatie suggereert dat de toekomst van kunst-technologie-samenleving niet enkel in digitale innovatie ligt, maar ook in hernieuwde aandacht voor levende processen die voorafgaan aan en uitstijgen boven menselijk ontwerp—processen die tot ons kunnen spreken, als we praktijken van luisteren cultiveren.

Image List

Filename	Caption	Credit
project-micro-orchestrism-photoby-ken-james-kubota_1756670772.jpg		Ken James Kubota
project-micro-orchestrism-2-photoby-kaori-ogawa_1756670963.png		Kaori Ogawa
project-micro-orchestrism-3-photoby-kaori-ogawa_1756670969.png		Kaori Ogawa

The images above are included in the ZIP under /images.